

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و پر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

همایون "باختریانی"

۳۰ دسمبر ۲۰۱۵

"صد غزل سیدای کروخی هروی"

۱۹

منظومه هژدهم

شکست توبه

دوش وقت سحر آن مُعَبَّجَه باده پرست
لب پرخنده و زلف سیه، افکنده به دوش
آمد آن سرو خرامنده، به صد عشوه و ناز
عکس روی چو مهش، حلقه زلف سیهش
سر فرا گوش من آورد، که گوید سخنی
گفتم ای دلبر عیار! بگو فائده چیست؟
خنده زد گفت خرابات مُغان است اینجا
بعد از آن دید، که دارم هوس روی بتان
دست بگرفت به صد لطف ز خاکم برداشت
زان می ناب که در لعل لبش پنهان بود
همه آفاق مرا در نظر آمد دیدم

آمد از دیر برون غرقه می شیشه به دست
نرگش عربده جو مست می از جام الست
همچو اقبال به بالین من زار نشست
دام افکنده چو ماهی دلم افتاد به شست
زیر لب خواند فسونی، که مرا توبه شکست
اندرین خانه، که اینجا سر افلاک خم است
نشود محرم اسرار، که ز ناز نسبت
طرب انگیز، نواسنج و غزلخوان برجست
گفت ای عاشق شوریده من، یادت هست
داد با من دو سه پیمانه، که افتادم مست
دَره ای نیست، که زین باده نباشد سرمست

جام می میکند از کشمکش دهر خلاص

«سیدا»! هرکه درین میکده با ما پیوست